

32010L0064

26.10.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 280/1

DIREKTIVA 2010/64/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 20. listopada 2010.****o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 82. stavak 2. drugi podstavak točku (b).,

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije, Savezne Republike Njemačke, Republike Estonije, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Talijanske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Republike Mađarske, Republike Austrije, Portugalske Republike, Rumunjske, Republike Finske i Kraljevine Švedske ⁽¹⁾,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) Unija je za cilj postavila održavanje i razvoj područja slobode, sigurnosti i pravde. Prema zaključcima Predsjedništva Europskog vijeća iz Tamperea, 15. i 16. listopada 1999., a posebno prema njihovoj točki 33., načelo uzajamnog priznavanja presuda i drugih odluka sudbenih tijela trebalo bi postati temeljno načelo pravosudne suradnje u građanskim i kaznenim stvarima u Uniji, jer će poboljšano uzajamno priznavanje i nužno usklađivanje zakonodavstva omogućiti suradnju između nadležnih tijela i sudsku zaštitu osobnih prava.

⁽¹⁾ SL C 69, 18.3.2010., str. 1.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. lipnja 2010. (još uvijek nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 7. listopada 2010.

(2) Vijeće je u skladu sa zaključcima iz Tamperea 29. studenoga 2000. usvojilo program mjera za provedbu načela uzajamnog priznavanja odluka u kaznenim stvarima ⁽³⁾. U uvodu u program navodi se kako je uzajamno priznavanje „namijenjeno jačanju suradnje između država članica, ali i unapređenju zaštite osobnih prava”.

(3) Temeljna pretpostavka za provedbu načela uzajamnog priznavanja odluka u kaznenim stvarima je povjerenje država članica u kaznenopravne sustave drugih država članica. Opseg uzajamnog priznavanja uvelike ovisi o nizu parametara u koje spadaju i mehanizmi za zaštitu prava osumnjičenika ili optuženika i zajedničke minimalne standarde potrebne za lakšu primjenu načela uzajamnog priznavanja.

(4) Uzajamno priznavanje odluka u kaznenim stvarima može uspješno djelovati samo u duhu povjerenja u kojemu ne samo pravosudna tijela nego i ostali sudionici u kaznenom postupku smatraju odluke sudskih tijela druge države članice jednakovrijednima vlastitim, što podrazumijeva kako povjerenje u adekvatnost propisa druge države članice, tako i povjerenje da se ti propisi ispravno primjenjuju.

(5) U članak 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje u tekstu EKLJP) i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (dalje u tekstu Povelja) utkano je pravo na pravično suđenje. Člankom 48. stavkom 2. Povelje jamči se poštivanje prava na obranu. Ovom Direktivom se ta prava poštuju te bi se u skladu s tim trebala provoditi.

⁽³⁾ SL C 12, 15.1.2001., str. 10.

- (6) Premda su sve države članice stranke EKLJP-a, iskustvo je pokazalo kako samo to ne pruža uvijek dovoljnu razinu povjerenja u kaznenopravne sustave drugih država članica.
- (7) Jačanje uzajamnog povjerenja zahtijeva dosljedniju provedbu prava i jamstava utvrđenih člankom 6. EKLJP-a. Također zahtijeva, putem ove Direktive i drugim mjerama, daljnji razvoj unutar Unije minimalnih standarda utvrđenih EKLJP-om i Poveljom.
- (8) Člankom 82. stavom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije predviđa se utvrđivanje minimalnih pravila primjenjivih u državama članicama kako bi se olakšalo uzajamno priznavanje presuda i pravosudnih odluka te policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima s prekograničnim značajem. Točkom (b) drugoga podstavka članka 82. stavka 2. određuje se kako su „prava osoba u kaznenom postupku” jedno od područja za koje se mogu uvesti minimalna pravila.
- (9) Zajednička minimalna pravila trebala bi dovesti do jačanja povjerenja u kaznenopravne sustave svih država članica, što bi, zauzvrat, trebalo dovesti do učinkovitije pravosudne suradnje u ozračju uzajamnog povjerenja. Takva bi zajednička minimalna pravila trebala utvrditi u područjima tumačenja i prevođenja u kaznenom postupku.
- (10) Vijeće je 30. studenoga 2009. donijelo rezoluciju o izvedbenom planu za jačanje postupovnih prava osumnjičenika ili optuženika u kaznenom postupku⁽¹⁾. Izvedbenim planom predviđaju se postupni koraci za donošenje mjera o pravu na prevođenje i tumačenje (mjera A), pravo na obavještenost o pravima i troškovima (mjera B), pravo na pravni savjet i na pravnu pomoć (mjera C), pravo na komunikaciju s rodbinom, poslodavcima i konzularnim tijelima (mjera D) te na posebna jamstva za ranjive osumnjičenike ili optuženike (mjera E).
- (11) U Stockholmskome programu donesenom 10. prosinca 2009. Europsko vijeće je pozdravilo izvedbeni plan te ga je kao sastavni dio uključilo u Stockholmski program (točka 2.4.). Europsko je Vijeće istaknulo kako plan nije konačan te je pozvalo Komisiju da ispita dodatne elemente minimalnih postupovnih prava osumnjičenika i optuženika, te procijeni treba li radi unaprjeđenja bolje suradnje u tom području razmotriti i druga pitanja, na primjer pretpostavku nedužnosti.
- (12) Ova Direktiva odnosi se na mjeru A izvedbenog plana. U njoj se utvrđuju zajednička minimalna pravila koja će se radi jačanja uzajamnog povjerenja među državama članicama primjenjivati u područjima tumačenja i prevođenja u kaznenom postupku.
- (13) Ova Direktiva oslanja se na Komisijin prijedlog za Okvirnu odluku Vijeća o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenom postupku od 8. srpnja 2009. i na Komisijin prijedlog za Direktivu Europskog parlamenta i Vijeća o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenom postupku od 9. ožujka 2010.
- (14) Pravo na tumačenje i prevođenje za osobe koje ne govore ili ne razumiju jezik na kojem se postupak vodi utkano je u članak 6. EKLJP-a, kako se on tumači u sudskoj praksi Europskoga suda za ljudska prava. Ovom se Direktivom olakšava primjena toga prava u praksi. U tom smislu, cilj je ove Direktive osigurati osumnjičenicima ili optuženicima pravo na tumačenje i prevođenje u kaznenom postupku kako bi im se zajamčilo pravo na pravično suđenje.
- (15) Prava predviđena ovom Direktivom trebala bi se kao nužne prateće mjere također primjenjivati prilikom izvršenja Europskog uhiđenog naloga⁽²⁾, unutar granica predviđenih ovom Direktivom. Države članice izvršitelji bi trebale omogućiti tumačenje i prevođenje za potrebe traženih osoba koje ne govore ili ne razumiju jezik postupka i za to snositi troškove.
- (16) U nekim državama članicama je neko drugo tijelo, a ne sud koji je nadležan u kaznenim postupcima, nadležno izricati kazne za razmjerno male prijestupe. To je na primjer moguće u slučaju prometnih prekršaja, koji su česti, a utvrđuju se prometnim kontrolama. U takvim bi situacijama bilo nerazumno zahtijevati od nadležnoga tijela da osigura sva prava iz ove Direktive. Kad je pravom države članice predviđeno da kaznu za prekršaj izriče takvo tijelo, a postoji pravo žalbe sudu nadležnome u kaznenim stvarima, ovu Direktivu bi trebalo primijeniti samo na postupak pred tim sudom, nakon podnošenja žalbe.

⁽¹⁾ SL C 295, 4.12.2009., str. 1.

⁽²⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002. str. 1.).

- (17) Ovom Direktivom trebalo bi osigurati mogućnost dobivanja besplatne i primjerene jezične pomoći koja će osumnjičenicima ili optuženicima koji ne govore ili ne razumiju jezik kaznenog postupka omogućiti da u potpunosti ostvare svoje pravo na obranu i osigurati im pravičnost postupka.
- (18) Osumnjičeniku ili optuženiku bi tumačenje trebalo omogućiti bez odlaganja. Međutim, ako prije nego tumačenje bude omogućeno protekne određeno vrijeme, to ne bi smjelo predstavljati povredu zahtjeva da se tumačenje omogući bez odgađanja, sve dok je proteklo vrijeme u postojećim okolnostima prihvatljivo.
- (19) Komunikaciju između osumnjičenika ili optuženika i njihovog pravnog zastupnika trebalo bi tumačiti u skladu s ovom Direktivom. Osumnjičenici ili optuženici bi, *inter alia*, trebali imati mogućnost svojim pravnim zastupnicima objasniti svoju verziju događaja, ukazati na sve navode s kojima se ne slažu, te svoje pravne zastupnike upoznati sa svim činjenicama koje bi trebalo navesti u njihovoj obrani.
- (20) Radi pripreme obrane trebalo bi tumačiti komunikaciju između osumnjičenika ili optuženika i njihovih pravnih zastupnika koja se izravno tiče svih ispitivanja ili rasprava u postupku, ili podnošenja žalbe ili drugih zahtjeva u postupku, primjerice zahtjeva za jamčevinom, kad je to nužno da se zaštiti pravičnost postupka.
- (21) Države članice bi trebale osigurati uvođenje postupka ili mehanizma kojim se utvrđuje govore li i razumiju li osumnjičenici ili optuženici jezik kaznenog postupka i treba li im pomoć tumača. Takav postupak ili mehanizam podrazumijeva da nadležna tijela na odgovarajući način, pa i kroz razgovor s dotičnim osumnjičenicima ili optuženicima, provjeravaju govore li i razumiju li oni jezik kaznenog postupka i trebaju li pomoć tumača.
- (22) Tumačenje i prevođenje u skladu s ovom Direktivom trebalo bi omogućiti na osumnjičeničkovom ili optuženikovom materinjem jeziku ili na bilo kojem drugom jeziku koji oni govore ili razumiju, kako bi im se omogućilo da u cijelosti ostvare svoje pravo na obranu te radi zaštite pravičnosti postupka.
- (23) Poštivanje prava na tumačenje i prevođenje sadržano u ovoj Direktivi ne bi trebalo ugroziti druga postupovna prava iz nacionalnog prava.
- (24) Države članice bi trebale omogućiti provođenje nadzora adekvatnosti ponuđenog tumačenja i prevođenja kad su nadležna tijela u konkretnom slučaju na to upozorena.
- (25) Osumnjičenici ili optuženici ili osobe koje su predmet postupka za izvršenje Europskog uhiđenog naloga trebali bi imati pravo osporiti zaključak kako tumačenje nije potrebno, u skladu s postupkom predviđenim nacionalnim pravom. To njihovo pravo ne podrazumijeva kako su države članice dužne propisati zaseban mehanizam ili žalbeni postupak u kojem će se moći osporiti takav zaključak te se ne bi trebalo dovoditi u pitanje rokove koji važe kod izvršenja Europskog uhiđenog naloga.
- (26) U slučaju da kakvoća tumačenja bude ocijenjena nedostatnom za osiguranje pravičnog suđenja, nadležno tijelo bi trebalo imati mogućnost zamijeniti imenovanog tumača.
- (27) Dužnost pažnje prema osumnjičenicima ili optuženicima koji se možda nalaze u osjetljivom položaju, posebno zbog tjelesnih oštećenja koja im onemogućuju sposobnost za učinkovitu komunikaciju, temelj je pravednog sudovanja. Tužiteljstvo, tijela kaznenog progona i pravosudna tijela bi stoga trebala osigurati da se tim osobama omogući učinkovito ostvarivanje prava predviđenih ovom Direktivom, na primjer tako da se u obzir uzmu sve moguće slabosti koje narušavaju njihovu sposobnost praćenja postupka i mogućnost da ih se razumije, te da poduzimanjem odgovarajućih mjera zajamče navedena prava.
- (28) Kad se u svrhu tumačenja na daljinu koristi videokonferencijska veza, nadležna tijela bi trebala imati mogućnost osloniti se na alate koji se razvijaju u okviru europskog e-pravosuđa (European e-Justice) (npr. podaci o sudovima koji raspolažu opremom i priručnicima za uspostavu videokonferencijske veze).
- (29) Ovu Direktivu bi trebalo ocjenjivati u svjetlu iskustva stečenog praksom. Bude li potrebno, trebalo bi je izmijeniti kako bi se unaprijedila jamstva koja se njome propisuju.

(30) Zaštita pravičnosti postupka zahtijeva da se bitni dokumenti ili barem bitni ulomci takvih dokumenata prevedu osumnjičenicima ili optuženicima u skladu s ovom Direktivom. Neke dokumente, kao što su sve odluke o lišavanju slobode, optužnica ili optužni prijedlog te sve presude, bi uvijek trebalo smatrati bitnima te bi ih zato trebalo prevesti. Nadležna državna tijela država članica po službenoj dužnosti ili na zahtjev osumnjičenika ili optuženika ili njihovih pravnih zastupnika odlučuju o tome koji su dokumenti bitni za zaštitu pravičnosti postupka da bi i njih također trebalo prevesti.

(31) Države članice bi trebale olakšati pristup nacionalnim bazama podataka o sudskim prevoditeljima i tumačima, ako one postoje. U tom kontekstu, posebnu bi pozornost trebalo usmjeriti na cilj omogućavanja pristupa postojećim bazama podataka preko portala 'e-Justice', kako je planirano u višegodišnjem akcijskom planu o europskom e-pravosuđu za razdoblje od 2009. do 2013. od 27. studenoga 2008. ⁽¹⁾

(32) Ovom Direktivom trebalo bi propisati minimalna pravila. Države članice bi trebale imati mogućnost proširiti prava utvrđena ovom Direktivom kako bi osigurale višu razinu zaštite i u situacijama kojima se ova Direktiva izričito ne bavi. Razina zaštite ne bi nikad trebala biti niža od standarda predviđenih u EKLJP-u ili Povelji kako ih se tumači u sudskoj praksi Europskoga suda za ljudska prava ili Suda Europske unije.

(33) Odredbe ove Direktive, koje odgovaraju pravima zajamčenim u EKLJP-u ili Povelji bi trebalo tumačiti i provoditi u skladu s tim pravima, kako se ona tumače u odgovarajućoj sudskoj praksi Europskoga suda za ljudska prava ili Suda Europske unije.

(34) Budući da cilj ove Direktive, odnosno utvrđivanje zajedničkih minimalnih pravila, ne mogu na zadovoljavajući način postići države članice, nego ga se zbog opsega i učinaka lakše ostvaruje na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je

utvrđeno člankom 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti kako je utvrđeno tim člankom, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(35) U skladu s člankom 3. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, te države članice dostavile su službenu obavijest kako žele sudjelovati u donošenju i primjeni ove Direktive.

(36) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive, ona ju ne obvezuje, niti Danska podliježe njezinoj primjeni,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom Direktivom određuju se pravila o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenome postupku i u postupku izvršenja Europskog uhidbenog naloga.

2. Pravo iz stavka 1. se na osobe primjenjuje od trenutka kad ih nadležno tijelo neke države članice službenom obaviješću ili na neki drugi način obavijesti da su osumnjičene ili optužene za počinjenje kaznenog djela, pa do zaključenja postupka, a to znači dok se konačno ne utvrdi jesu li počinili to kazneno djelo, uključujući, prema potrebi, i izricanje presude i rješenje svih žalbi.

3. Ako je pravom države članice predviđeno da kazne za prekršaje izriče neko drugo tijelo, a ne sud nadležan za kaznene stvari, a na izrečenu je kaznu moguće uložiti žalbu na takvom sudu, ova se Direktiva primjenjuje samo na postupke pred takvim sudom nakon podnošenja žalbe.

⁽¹⁾ SL C 75, 31.3.2009., str. 1.

4. Ova Direktiva nema utjecaja na nacionalno pravo u dijelu koji se odnosi na nazočnost pravno zastupnika tijekom bilo koje faze kaznenog postupka, niti utječe na nacionalno pravo koje uređuje pravu pristupa osumnjičenika ili optuženika dokumentima u kaznenom postupku.

Članak 2.

Pravo na tumačenje

1. Države članice osiguravaju da se osumnjičenicima ili optuženicima koji ne govore ili ne razumiju jezik predmetnog kaznenog postupka bez odlaganja omogući tumačenje tijekom kaznenog postupka pred istražnim i pravosudnim tijelima, uključujući tijekom policijskih ispitivanja, svih sudskih rasprava i svih drugih potrebnih saslušanja.

2. Države članice osiguravaju, ako je to potrebno radi zaštite pravičnosti postupka, mogućnost tumačenja komunikacije između osumnjičenika ili optuženika i njihovih pravnih zastupnika koja se izravno tiče svih ispitivanja ili rasprava u postupku, podnošenja žalbe ili drugih zahtjeva u postupku.

3. Pravo na tumačenje prema stavcima 1. i 2. uključuje odgovarajuću pomoć osobama sa slušnim ili govornim smetnjama.

4. Države članice osiguravaju uvođenje postupka ili mehanizma kojim se utvrđuje govore li ili razumiju li osumnjičenici ili optuženici jezik kaznenog postupka i treba li im pomoć tumača.

5. Države članice osiguravaju da osumnjičenici ili optuženici, u skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom, imaju pravo osporiti odluku kako tumačenje nije potrebno, a ako je tumačenje omogućeno, da imaju mogućnost uložiti žalbu zbog toga što njegova kakvoća nije dostatna da jamči pravičnost postupka.

6. Prema potrebi, mogu se koristiti komunikacijska tehnološka sredstva kao što su videokonferencijska veza, telefon ili internet, osim ako je osobna nazočnost tumača nužna radi zaštite pravičnosti postupka.

7. U postupku izvršenja Europskog uhidbenog naloga država članica izvršiteljica osigurava da nadležna tijela osobama koje

mu podliježu, a ne govore ili ne razumiju jezik postupka, omogući tumačenje u skladu s ovim člankom.

8. Kakvoća tumačenja predviđenog ovim člankom je dostatna da jamči pravičnost postupka, posebno tako što osigurava da osumnjičenici ili optuženici znaju koja im se djela stavljaju na teret i da imaju mogućnost ostvariti svoje pravo na obranu.

Članak 3.

Pravo na prijevod bitnih dokumenata

1. Države članice osiguravaju da se osumnjičenicima ili optuženicima koji ne razumiju jezik predmetnog kaznenog postupka u razumnom roku osigura pisani prijevod svih dokumenata bitnih za osiguranje ostvarivanja njihova prava na obranu i jamstva pravičnosti postupka.

2. U bitne dokumente ubrajaju se sve odluke o lišavanju slobode, svaki optužni prijedlog ili optužnica te sve presude.

3. Nadležna tijela u svakom pojedinačnom predmetu odlučuju je li bitan još neki dokument. Osumnjičenici ili optuženici ili njihovi pravni zastupnici mogu u tu svrhu podnositi obrazložene zahtjeve.

4. Ne moraju se prevoditi ulomci bitnih dokumenata koji osumnjičenicima ili optuženicima nisu značajni za razumijevanje djela koja im se stavljaju na teret.

5. Države članice osiguravaju da osumnjičenici ili optuženici, u skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom, imaju pravo osporiti odluku kojom se utvrđuje da nije potrebno prevesti neke dokumente ili njihove ulomke, a ako je prevođenje omogućeno, da imaju mogućnost uložiti žalbu zbog toga što njegova kakvoća nije dostatna da jamči pravičnost postupka.

6. U postupku izvršenja Europskog uhidbenog naloga, država članica izvršiteljica osigurava da njezina nadležna tijela svakoj osobi koja podliježe takvom postupku, a ne razumije jezik na kojem je europski uhidbeni nalog sastavljen ili na koji je preveden u državi članici izdavanja, ponudi pisani prijevod tog dokumenta.

7. Iznimno od općih pravila iz stavaka 1., 2., 3. i 6., može se umjesto pisanog prijevoda ponuditi usmeni prijevod ili usmeni sažetak bitnih dokumenata pod uvjetom da se takvim usmenim prijevodom ili usmenim sažetkom ne dovodi u pitanje pravičnost postupka.

8. Svako odricanje od prava na prijevod dokumenata iz ovog članka podliježe zahtjevima da su osumnjičenik ili optuženik prije toga dobili pravni savjet ili su na drugi način u cijelosti upoznati s posljedicama takvog odricanja te da je odricanje nedvosmisleno i dragovoljno.

9. Kakvoća prijevoda predviđenog ovim člankom je dostatna da jamči pravičnost postupka, posebno osiguravanjem da osumnjičenici ili optuženici znaju koja im se djela stavljaju na teret i da imaju mogućnost ostvarivanja svojeg prava na obranu.

Članak 4.

Troškovi tumačenja i prevođenja

Troškove tumačenja i prevođenja nastale primjenom članka 2. i 3., bez obzira na ishod postupka, snose države članice.

Članak 5.

Kakvoća tumačenja i prevođenja

1. Države članice poduzimaju konkretne mjere kako bi osigurale da pruženo tumačenje i prevođenje udovoljava kriterijima kakvoće predviđenim člankom 2. stavkom 8. i člankom 3. stavkom 9.

2. Radi unaprjeđenja razine kakvoće tumačenja i prevođenja i njihove lakše dostupnosti, države članice nastoje ustrojiti registar ili registre odgovarajuće osposobljenih neovisnih prevoditelja i tumača. Nakon ustroja takav će se registar (ili ti registri), prema potrebi, staviti na raspolaganje pravni zastupnicima i nadležnim tijelima.

3. Države članice osiguravaju da su tumači i prevoditelji dužni poštovati tajnost vezanu za tumačenje i prevođenje predviđeno ovom Direktivom.

Članak 6.

Stručno osposobljavanje

Ne dovodeći u pitanje neovisnost sudstva i razlike u načinu na koji je ustrojeno pravosuđe diljem Unije, države članice od odgovornih za stručno osposobljavanje sudaca, tužitelja i pravosudnog osoblja uključenog u kazneni postupak zahtijevaju da posebnu pozornost posvete posebnostima komuniciranja uz pomoć tumača kako bi se osigurala uspješna i učinkovita komunikacija.

Članak 7.

Vođenje evidencije

Države članice osiguravaju da, kad istražno ili sudsko tijelo ispituje ili saslušava osumnjičenika ili optuženika uz pomoć tumača u skladu s člankom 2., kad im je u nazočnosti tih tijela u skladu s člankom 3. stavkom 7. osiguran usmeni prijevod ili usmeni sažetak bitnih dokumenata ili kad se osoba odrekne od prava na prijevod u skladu s člankom 3. stavkom 8., ti događaji budu zabilježeni u skladu s pravom dotične države članice.

Članak 8.

Regresija

Nijednu odredbu ove Direktive se ne tumači kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojeg prava i proceduralnih odredaba zajamčenih Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, drugim relevantnim odredbama međunarodnog prava ili pravom bilo koje države članice kojim je predviđena viša razina zaštite.

Članak 9.

Prijenos

1. Države članice će donijeti zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 27. listopada 2013.

2. Države članice tekst tih mjera dostavljaju Komisiji.

3. Kad države članice donose te mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Članak 10.

Izvješćivanje

Komisija do 27. listopada 2014. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću ocjenjujući u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere kako bi se uskladile s ovom Direktivom, te mu prilažu, po potrebi, zakonodavne prijedloge.

Članak 11.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

*Članak 12.***Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 20. listopada 2010.

*Predsjednik
Za Vijeće*
J. BUZEK

*Predsjednik
Za Vijeće*
O. CHASTEL
